ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2023

Vyhlásené: 30. 11. 2023 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

448

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 18. decembra 2002 bol v New Yorku prijatý Opčný protokol k Dohovoru OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu. Opčný protokol nadobudol platnosť 22. júna 2006.

V mene Slovenskej republiky bol Opčný protokol podpísaný s výhradou ratifikácie 14. decembra 2018.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s ratifikáciou Opčného protokolu uznesením č. 2210 z 3. mája 2023 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi.

Prezidentka Slovenskej republiky ratifikovala Opčný protokol 4. júla 2023. Ratifikačná listina bola 19. septembra 2023 uložená u depozitára, ktorým je generálny tajomník Organizácie Spojených národov.

Opčný protokol nadobudol platnosť pre Slovenskú republiku 19. októbra 2023 v súlade s článkom 28 ods. 2.

Opčný protokol k Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu

PREAMBULA

Zmluvné štáty tohto protokolu,

potvrdzujúc, že mučenie a iné kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trestanie sú zakázané a zakladajú vážne porušenie ľudských práv,
presvedčené, že ďalšie opatrenia sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľov Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (ďalej len „dohovor“) a k posilneniu ochrany osôb pozbavených ich slobody proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu,

pripomínajúc, že články 2 a 16 dohovoru zaväzujú každý zmluvný štát urobiť účinné opatrenia k predchádzaniu aktov mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania na ktoromkoľvek území pod jeho jurisdikciou,

uznávajúc, že štáty majú primárnu zodpovednosť za realizáciu tých článkov, ktoré posilňujú ochranu osôb pozbavených ich slobody a plné rešpektovanie ich ľudských práv je spoločnou zodpovednosťou zdieľanou všetkými, a že medzinárodné orgány zodpovedné za implementáciu doplnia a posilnia národné opatrenia,

pripomínajúc, že účinné predchádzanie mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu vyžaduje vzdelávanie a kombináciu rozličných legislatívnych, správnych, súdnych a iných opatrení,

pripomínajúc tiež, že Svetová konferencia o ľudských právach pevne prehlásila, že snahy vykoreniť mučenie by sa mali na prvom mieste sústrediť na prevenciu a vyžadovať prijatie opčného protokolu k dohovoru, majúceho v úmysle zaviesť preventívny systém pravidelných prehliadok miest zadržania,

presvedčené, že ochrana osôb pozbavených ich slobody proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu môže byť posilnená prostredníctvom mimosúdnych prostriedkov preventívnej povahy, založených na pravidelných prehliadkach miest zadržania,

sa dohodli takto:

ČASŤ I

Všeobecné zásady

Článok 1

Cieľom tohto Protokolu je zaviesť systém pravidelných prehliadok vykonávaných nezávislými medzinárodnými a národnými orgánmi na miestach, kde sú ľudia pozbavení ich slobody, v záujme predchádzania mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu.

Článok 2

1. Zriaďuje sa Podvýbor na predchádzanie mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu Komisie proti mučeniu (ďalej len „podvýbor na prevenciu“), ktorý vykonáva funkcie stanovené týmto protokolom.

2. Podvýbor na prevenciu vykonáva svoju prácu v rámci Charty Organizácie Spojených národov a spravuje sa jej cieľmi a zásadami, ako aj normami Organizácie Spojených národov upravujúcimi zaobchádzanie s ľuďmi pozbavenými ich slobody.

3. Podvýbor na prevenciu sa rovnako spravuje zásadami dôvernosti, nestrannosti, neselektívnosti, univerzality a objektívnosti.

4. Podvýbor na prevenciu a zmluvné štáty spolupracujú pri vykonávaní tohto protokolu.

Článok 3

Každý zmluvný štát ustanoví, určí alebo zachová na vnútroštátnej úrovni jeden alebo viacero kontrolných orgánov pre predchádzanie mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (ďalej len „národný preventívny mechanizmus“).

Článok 4

1. V súlade s týmto protokolom každý zmluvný štát povolí prehliadky, prostredníctvom mechanizmu uvedeného v článkoch 2 a 3, na ktoromkoľvek mieste pod jeho jurisdikciou a kontrolou, kde sú alebo môžu byť osoby pozbavené ich slobody, buď na základe rozhodnutia vydaného štátnym orgánom alebo na jeho podnet, alebo s jeho schválením, alebo súhlasom (ďalej len „miesta zadržania“). Tieto prehliadky sa vykonávajú s cieľom posilnenia ochrany týchto osôb proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, ak je to potrebné.

2. Na účely tohto protokolu, pozbavenie slobody znamená akúkoľvek formu zadržania alebo uväznenia, alebo umiestnenia osoby vo verejnom alebo súkromnom zariadení, v ktorom sú osoby pod dohľadom, na základe príkazu ktoréhokoľvek súdneho, správneho alebo iného orgánu, ktoré táto osoba nie je oprávnená svojvoľne opustiť.

ČASŤ II

Podvýbor na prevenciu

Článok 5

1. Podvýbor na prevenciu je zložený z desiatich členov. Po pätnástej ratifikácii alebo pristúpení k tomuto protokolu, sa počet členov podvýboru na prevenciu zvýši na dvadsaťpäť.

2. Členovia podvýboru na prevenciu sú vyberaní z osôb s vysokým morálnym charakterom, ktoré preukážu profesionálne skúsenosti v oblasti správy súdnictva, najmä trestného práva, správy väzníc alebo policajnej správy, alebo v rozličných oblastiach týkajúcich sa zaobchádzania s osobami pozbavenými ich slobody.

3. Pri zložení podvýboru na prevenciu sa vezme náležitý ohľad na spravodlivé geografické rozloženie a na zastúpenie rozdielnych foriem civilizácií a právnych systémov zmluvných štátov.

4. Pri tomto zložení sa vezme ohľad aj na vyvážené zastúpenie pohlaví na základe zásad rovnosti a nediskriminácie.

5. Žiadni dvaja členovia podvýboru na prevenciu nemôžu byť občanmi toho istého štátu.

6. Členovia podvýboru na prevenciu plnia úlohy osobne, sú nezávislí a nestranní a sú k dispozícii efektívne slúžiť podvýboru na prevenciu.

Článok 6

1. Každý členský štát môže v súlade s odsekom 2 tohto článku navrhnúť najviac dvoch kandidátov, ktorí majú kvalifikáciu a spĺňajú požiadavky stanovené v článku 5, a zároveň poskytnú podrobné informácie o kvalifikácii týchto kandidátov.

2.

a) Kandidáti majú štátne občianstvo zmluvného štátu tohto protokolu;

b) Aspoň jeden z dvoch kandidátov má štátne občianstvo nominujúceho zmluvného štátu;

c) Navrhnutí môžu byť najviac dvaja občania jedného zmluvného štátu;

d) Predtým ako zmluvný štát navrhne občana iného zmluvného štátu, musí požiadať a získať súhlas tohto zmluvného štátu.

3. Aspoň päť mesiacov pred dátumom stretnutia zmluvných štátov, počas ktorého sa budú konať voľby, generálny tajomník Organizácie Spojených národov adresuje list zmluvným štátom s výzvou na predloženie ich nominácií v lehote troch mesiacov. Generálny tajomník predloží zoznam všetkých navrhnutých osôb v abecednom poradí, uvádzajúci zmluvné štáty, ktoré ich navrhli.

Článok 7

1. Členovia podvýboru na prevenciu sú volení nasledovným spôsobom:

a) primárne sa ohľad berie na splnenie požiadaviek a kritérií článku 5 tohto protokolu;

b) prvé voľby sa uskutočnia najneskôr do šiestich mesiacov po nadobudnutí platnosti tohoto protokolu;

c) zmluvné štáty volia členov podvýboru na prevenciu tajným hlasovaním;

d) voľby členov podvýboru na prevenciu sa konajú na dvojročných zasadnutiach zmluvných štátov, ktoré zvoláva generálny tajomník Organizácie Spojených národov. Na týchto zasadnutiach, kde kvórum tvorí 2/3 zmluvných štátov, sú zvolené do podvýboru na prevenciu tie osoby, ktoré získali najväčší počet hlasov a absolútnu väčšinu hlasov zástupcov prítomných a hlasujúcich zmluvných štátov.

2. Ak sú počas volebného procesu spôsobilí dvaja občania zmluvného štátu na plnenie úloh členov podvýboru na prevenciu, kandidát, ktorý získal vyšší počet hlasov, plní úlohy člena podvýboru na prevenciu. Keď občania získajú rovnaký počet hlasov, uplatní sa nasledovná procedúra:

a) ak len jeden bol navrhnutý zmluvný štátom, ktorého je občanom, tento občan bude plniť úlohy ako člen podvýboru na prevenciu;

b) ak obaja kandidáti boli navrhnutí zmluvným štátom, ktorého sú občanmi, uskutoční sa osobitná voľba tajným hlasovaním na určenie, ktorí z občanov sa stane členom;

c) ak ani jeden kandidát nebol navrhnutý zmluvným štátom, ktorého je občanom, uskutoční sa osobitná voľba tajným hlasovaním na určenie, ktorí z občanov sa stane členom.

Článok 8

Ak člen podvýboru na prevenciu zomrie alebo odstúpi, alebo pre akúkoľvek príčinu nevykonáva dlhšie svoje povinnosti, zmluvný štát, ktorý člena navrhol, navrhne inú vhodnú osobu, majúcu kvalifikáciu a spĺňajúcu požiadavky stanovené v článku 5, na plnenie úloh do najbližšieho stretnutia zmluvných štátov, berúc do úvahy potrebu vhodnej rovnováhy medzi rozličnými oblasťami kompetencie. Súhlas sa považuje za udelený, pokiaľ polovica alebo väčšina zmluvných štátov neodpovie negatívne v rámci šiestich týždňov po tom, ako boli

informované generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov o navrhnutom vymenovaní.

Článok 9

Členovia podvýboru na prevenciu sa volia na štvorročné obdobie. Sú spôsobilí na znovuzvolenie, ak sú opätovne nominovaní. Funkčné obdobie polovice členov zvolených v prvých voľbách uplynie na konci druhého roka; hneď po prvých voľbách sa mená týchto členov vyberú losovaním predsedu zasadnutia uvedeného v článku 7, odsek 1 písm. d).

Článok 10

1. Podvýbor na prevenciu volí svojich úradníkov na obdobie dvoch rokov. Sú opätovne voliteľní.

2. Podvýbor na prevenciu si ustanoví vlastný rokovací poriadok. Tieto pravidlá stanovia okrem iného, že:

a) polovica členov plus jeden tvoria kvórum;

b) rozhodnutia podvýboru na prevenciu sa prijímajú väčšinou hlasov prítomných členov;

c) zasadnutia podvýboru na prevenciu sú neverejné.

3. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zvolá prvé zasadnutie podvýboru na prevenciu. Po jej prvom zasadnutí, sa podvýbor na prevenciu stretne v termínoch stanovených v jej rokovacom poriadku. Podvýbor na prevenciu a Komisia proti mučeniu uskutočňujú svoje zasadnutia súčasne, aspoň raz ročne.

ČASŤ III

Mandát podvýboru na prevenciu

Článok 11

Podvýbor na prevenciu :

a) navštevuje miesta uvedené v článku 4 a vydáva zmluvným štátom odporúčania ohľadom ochrany osôb pozbavených ich slobody proti mučeniu a inému krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu;

b) so zreteľom na národné preventívne mechanizmy:

(i) radí a pomáha zmluvným štátom pri ich ustanovení, ak je to potrebné;

(ii) udržiava priamy, a ak je to potrebné dôverný, kontakt s národnými preventívnymi mechanizmami a poskytuje im školenie a technickú pomoc s cieľom posilnenia ich spôsobilostí;

(iii) radí a pomáha im pri hodnotení potrieb a prostriedkov nevyhnutných pre posilnenie ochrany osôb pozbavených ich slobody proti mučeniu a inému krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu;

(iv) vydáva odporúčania a pripomienky zmluvným štátom s cieľom posilniť spôsobilosť a mandát národných preventívnych mechanizmov na predchádzanie mučeniu a inému krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu;

c) spolupracuje všeobecne pri predchádzaní mučeniu s príslušnými orgánmi a mechanizmami Organizácie Spojených národov, ako aj s medzinárodnými, regionálnymi a národnými inštitúciami alebo organizáciami smerujúcimi svoje úsilie k posilneniu ochrany všetkých osôb proti mučeniu a inému krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu.

Článok 12

Za účelom umožniť podvýboru na prevenciu konať v zhode s mandátom stanoveným v článku 11 sa zmluvné štáty zaväzujú:

a) prijať podvýbor na prevenciu na ich území a povoliť mu prístup do miest zadržania definovaným v článku 4 tohto protokolu;

b) poskytnúť všetky relevantné informácie, ktoré podvýbor na prevenciu požaduje na zhodnotenie potrieb a opatrení, ktoré by sa mali prijať na posilnenie ochrany osôb pozbavených ich slobody proti mučeniu a inému krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu;

c) podporiť a uľahčiť kontakty medzi podvýborom na prevenciu a národnými preventívnymi mechanizmami;

d) preskúmať odporúčania podvýboru na prevenciu a vstúpiť s ním do dialógu o možných vykonávacích opatreniach.

Článok 13

1. Podvýbor na prevenciu stanoví, prvýkrát lósom, program pravidelných návštev zmluvných štátov za účelom vykonávania svojho mandátu, ako je uvedené v článku 11.

2. Podvýbor na prevenciu po konzultáciách upovedomí zmluvné štáty o svojom programe, aby štáty mohli bez odkladu urobiť potrebné praktické opatrenia na uskutočnenie prehliadok.

3. Prehliadky uskutočňujú najmenej dvaja členovia podvýboru na prevenciu. Ak je to potrebné, tieto osoby môžu byť sprevádzané expertmi s preukázanými profesionálnymi skúsenosťami a znalosťami v oblastiach upravených týmto protokolom, ktorí sú vybraní zo

zoznamu expertov pripraveného na základe návrhov urobených zmluvnými štátmi, Úradom vysokého komisára pre ľudské práva Organizácie Spojených národov a Centrom pre medzinárodnú prevenciu kriminality Organizácie Spojených národov. Pri príprave zoznamu navrhnú dotknuté zmluvné štáty nie viac ako päť národných expertov. Dotknuté zmluvné štáty môžu namietať proti účasti konkrétneho experta na prehliadke, po čom podvýbor na prevenciu navrhne iného experta.

4. Ak to podvýbor na prevenciu považuje za vhodné, môže navrhnúť krátku doplňujúcu prehliadku po pravidelnej prehliadke.

Článok 14

1. Za účelom umožniť podvýboru na prevenciu vykonávať svoj mandát, sa zmluvné štáty tohto protokolu zaväzujú poskytnúť jej:

a) neobmedzený prístup k všetkým informáciám obsahujúcim počet osôb pozbavených ich slobody v miestach zadržania definovaných v článku 4, ako aj počet miest a ich lokalizáciu;

b) neobmedzený prístup k všetkým informáciám vzťahujúcim sa na zaobchádzanie s týmito osobami, ako aj na podmienky ich zadržania;

c) vzhľadom na nižšie uvedený odsek 2, neobmedzený prístup do všetkých miest zadržania a k ich zariadeniu a vybaveniu;

d) príležitosť uskutočniť súkromné rozhovory s osobami pozbavenými ich slobody bez svedkov, buď osobne alebo s tlmočníkom, ak to považujú za potrebné, ako aj s akoukoľvek inou osobou, o ktorej sa podvýbor na prevenciu domnieva, že môže poskytnúť relevantné informácie;

e) nezávislosť vo výbere miest, ktoré chce navštíviť a osôb, s ktorými chce uskutočniť rozhovor.

2. Námietku voči prehliadke určitého miesta zadržania možno urobiť iba z neodkladných a závažných dôvodov národnej obrany, verejnej bezpečnosti, prírodnej katastrofy alebo vážneho porušenia poriadku v miestach, ktoré sa majú navštíviť, ktoré dočasne bránia uskutočneniu takejto prehliadky. Existenciu deklarovaného stavu pohotovosti samotného nemôže vyvolať zmluvný štát, ako dôvod namietať uskutočnenie prehliadky.

Článok 15

Žiaden orgán alebo úradník nemôže nariadiť, uplatniť, dovoliť alebo tolerovať akúkoľvek sankciu proti osobe alebo organizácii za oznámenie informácií podvýboru na prevenciu alebo jeho zástupcom, či už pravdivých alebo nepravdivých, a žiadna takáto osoba alebo organizácia nesmie byť inak poškodená akýmkoľvek spôsobom.

Článok 16

1. Podvýbor na prevenciu oznámi svoje odporúčania a zistenia zmluvnému štátu dôverne a, ak je to relevantné, národnému preventívnemu mechanizmu.

2. Podvýbor na prevenciu vydá svoju správu spolu so všetkými komentármi dotknutého zmluvného štátu, kedykoľvek ho o to zmluvný štát požiada. Ak zmluvný štát zverejní časť správy, môže podvýbor na prevenciu zverejniť správu celkom alebo z časti. Žiadne osobné údaje však nesmú byť zverejnené bez výslovného súhlasu dotknutej osoby.

3. Podvýbor na prevenciu predkladá verejnú ročnú správu o svojich aktivitách Komisii proti mučeniu.

4. Ak zmluvný štát odmietne spolupracovať s podvýborom na prevenciu podľa článkov 12 a 14 alebo prijať kroky k zlepšeniu situácie vo svetle odporúčaní podvýboru na prevenciu, Komisia proti mučeniu môže na základe žiadosti podvýboru na prevenciu rozhodnúť, väčšinou hlasov svojich členov, že urobí verejné vyhlásenie o záležitosti alebo zverejní správu podvýboru na prevenciu, po tom, ako mal zmluvný štát príležitosť oznámiť svoje stanovisko.

ČASŤ IV

Národné preventívne mechanizmy

Článok 17

Každý zmluvný štát zachová, určí alebo vytvorí najneskôr do jedného roka po nadobudnutí platnosti tohto protokolu alebo jeho ratifikácii, alebo pristúpení k nemu, jeden alebo viacero nezávislých národných preventívnych mechanizmov pre predchádzanie mučeniu na vnútroštátnej úrovni. Mechanizmy tvorené decentralizovanými jednotkami môžu byť určené ako národné preventívne mechanizmy pre účely tohto protokolu, ak sú v súlade s jeho ustanoveniami.

Článok 18

1. Zmluvné štáty zabezpečia funkčnú nezávislosť národných preventívnych mechanizmov, ako aj nezávislosť ich zamestnancov.

2. Zmluvné štáty urobia nevyhnutné opatrenia, aby zabezpečili, že experti národného preventívneho mechanizmu majú požadovanú spôsobilosť a profesionálne znalosti. Usilujú sa o vyváženosť pohlaví a primerané zastúpenie etnických a menšinových skupín v krajine.

3. Zmluvné štáty sa zaväzujú sprístupniť potrebné zdroje pre fungovanie národných preventívnych mechanizmov.

4. Pri vytvorení národných preventívnych mechanizmov, zmluvné štáty berú náležitý ohľad na zásady týkajúce sa postavenia národných inštitúcií pre podporu a ochranu ľudských práv.

Článok 19

Národným preventívnym mechanizmom sa prizná najmenej právomoc:

a) pravidelne preverovať zaobchádzanie s osobami pozbavenými ich slobody na miestach zadržania definovaných v článku 4, ak je to potrebné za účelom posilnenia ich ochrany proti mučeniu a inému krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestaniu;

b) vydať odporúčania príslušným orgánom s cieľom zlepšiť zaobchádzanie a podmienky osôb pozbavených ich slobody a predchádzať mučeniu a inému krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestaniu, berúc do úvahy príslušné normy Organizácie Spojených národov;

c) predložiť návrhy a zistenia týkajúce sa existujúcej alebo navrhovanej legislatívy.

Článok 20

Za účelom umožniť národným preventívnym mechanizmom vykonávať ich mandát zmluvné štáty tohto protokolu sa zaväzujú im poskytnúť:

a) prístup k všetkým informáciám obsahujúcim počet osôb pozbavených ich slobody v miestach zadržania ako sú definované v článku 4, ako aj počet miest a ich lokalizáciu;

b) prístup k všetkým informáciám týkajúcim sa zaobchádzania s týmito osobami, ako aj podmienok ich zadržania;

c) prístup do všetkých miest zadržania a k ich zariadeniu a vybaveniu;

d) príležitosť uskutočniť súkromné rozhovory s osobami pozbavenými ich slobody bez svedkov, buď osobne alebo, ak to považujú za potrebné s tlmočníkom, ako aj s akoukoľvek inou osobou, o ktorej sa národný preventívny mechanizmus domnieva, že môže poskytnúť relevantné informácie;

e) nezávislosť vo výbere miest, ktoré chce navštíviť a osôb, s ktorými chce uskutočniť rozhovor;

f) právo mať kontakty s podvýborom na prevenciu, zasielať jej informácie a stretávať sa s ním.

Článok 21

1. Žiaden orgán alebo úradník nemôže nariadiť, uplatniť, dovoliť alebo tolerovať akúkoľvek sankciu proti osobe alebo organizácii za oznámenie informácií národnému preventívnemu mechanizmu, či už pravdivých alebo nepravdivých, a žiadna takáto osoba alebo organizácia nesmie byť inak poškodená akýmkoľvek spôsobom.

2. Dôverné informácie zhromaždené národným preventívnym mechanizmom sú chránené. Žiadne osobné údaje nesmú byť uverejnené bez výslovného súhlasu dotknutej osoby.

Článok 22

Príslušné orgány dotknutého zmluvného štátu preskúmajú odporúčania národného preventívneho mechanizmu a vstúpia s ním do dialógu o možných vykonávacích opatreniach.

Článok 23

Zmluvné štáty tohto protokolu sa zaväzujú zverejniť a šíriť ročné správy národných preventívnych mechanizmov.

ČASŤ V

Vyhlásenie

Článok 24

1. Pri ratifikácii môžu zmluvné štáty urobiť vyhlásenie odkladajúce implementáciu ich záväzkov podľa časti III, alebo časti IV tohto protokolu.

2. Tento odklad je platný maximálne tri roky. Po náležitom vyjadrení urobenom zmluvným štátom a po konzultácii s podvýborom na prevenciu, môže Komisia proti mučeniu predĺžiť toto obdobie na ďalšie dva roky.

ČASŤ VI

Finančné ustanovenia

Článok 25

1. Náklady podvýboru na prevenciu pri vykonávaní tohto protokolu hradí Organizácia Spojených národov.

2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov poskytne potrebný personál a vybavenie pre efektívne vykonávanie funkcií podvýboru na prevenciu podľa tohto protokolu.

Článok 26

1. Zriaďuje sa špeciálny fond v súlade s príslušnými postupmi valného zhromaždenia, ktorý sa spravuje v súlade s finančnými predpismi a pravidlami Organizácie Spojených národov, aby napomáhal financovať implementáciu odporúčaní urobených podvýborom na prevenciu po návšteve zmluvného štátu, ako aj vzdelávacích programov národných preventívnych mechanizmov.

2. Špeciálny fond môže byť financovaný prostredníctvom dobrovoľných príspevkov od vlád, medzivládnych a mimovládnych organizácií a iných súkromných a verejných právnických osôb.

ČASŤ VII

Záverečné ustanovenia

Článok 27

1. Tento protokol je otvorený na podpis všetkým štátom, ktoré podpísali dohovor.

2. Tento protokol podlieha ratifikácii ktorýmkoľvek štátom, ktorý ratifikoval alebo pristúpil k dohovoru. Ratifikačné listiny sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

3. Tento protokol je otvorený na pristúpenie všetkým štátom, ktoré ratifikovali alebo pristúpili k dohovoru.

4. Pristúpenie je účinné uložením listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

5. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov informuje všetky štáty, ktoré podpísali tento protokol alebo k nemu pristúpili o uložení každej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení.

Článok 28

1. Tento protokol nadobudne platnosť tridsiaty deň po dni uloženia dvadsiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

2. Pre každý štát, ktorý ratifikuje tento protokol alebo k nemu pristúpi po uložení dvadsiatej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, nadobudne tento protokol platnosť tridsiaty deň po dni uloženia vlastnej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení.

Článok 29

Ustanovenia tohto protokolu sa uplatnia vo všetkých častiach federálnych štátov bez akýchkoľvek obmedzení a výnimiek.

Článok 30

K tomuto protokolu nie je možné uplatniť výhrady.

Článok 31

Ustanovenia tohto protokolu nemajú vplyv na záväzky zmluvných štátov podľa akéhokoľvek regionálneho dohovoru ustanovujúceho systém prehliadok miest zadržania. Podvýboru na prevenciu a orgánom ustanoveným podľa takýchto regionálnych dohovorov sa odporúča konzultovať a spolupracovať za účelom zamedzenia duplikácie a účinného podporovania cieľov tohto protokolu.

Článok 32

Ustanovenia tohto protokolu nemajú vplyv na záväzky zmluvných štátov zo štyroch Ženevských dohovorov zo dňa 12. augusta 1949 a dodatkových protokolov k nim zo dňa 8. júna 1977, ani na možnosti ktoréhokoľvek zmluvného štátu autorizovať Medzinárodnú komisiu Červeného kríža, aby navštívila miesta zadržania v situáciách predpokladaných medzinárodným humanitárnym právom.

Článok 33

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže kedykoľvek vypovedať tento protokol písomným oznámením doručeným generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý následne informuje ostatné zmluvné štáty tohto protokolu a dohovoru. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dátume doručenia oznámenia generálnemu tajomníkovi.

2. Takáto výpoveď nemá vplyv na plnenie záväzkov zmluvného štátu podľa tohto protokolu, ohľadom akéhokoľvek konania alebo situácie, ktoré môžu nastať pred dátumom, ku ktorému výpoveď nadobudne účinnosť, alebo opatrenia, ktoré sa podvýbor na prevenciu

rozhodol alebo môže rozhodnúť prijať voči dotknutému zmluvnému štátu, ani nesmie nijakým spôsobom poškodiť prebiehajúce posudzovanie akejkoľvek záležitosti už posudzovanej podvýborom na prevenciu pred dňom, v ktorom výpoveď nadobudne účinnosť.

3. Po dni, v ktorom výpoveď zmluvného štátu nadobudne účinnosť, nesmie podvýbor na prevenciu začať posudzovať žiadnu novú záležitosť týkajúcu sa tohto zmluvného štátu.

Článok 34

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát tohto protokolu môže navrhnúť zmeny a doplnenia a zaregistrovať ich u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Generálny tajomník následne oznámi navrhované zmeny a doplnenia zmluvným štátom tohto protokolu so žiadosťou, aby mu dali na vedomie či podporujú konferenciu zmluvných štátov za účelom posúdenia a hlasovania o návrhu. V prípade, že počas štyroch mesiacov od takéhoto oznámenia aspoň jedna tretina zmluvných štátov podporí takúto konferenciu, generálny tajomník zvolá konferenciu pod záštitou Organizácie Spojených národov. Akékoľvek zmeny a doplnenia prijaté dvojtretinovou väčšinou zmluvných štátov prítomných a hlasujúcich na konferencii generálny tajomník Organizácie Spojených národov predloží všetkým zmluvným štátom na schválenie.

2. Zmeny a doplnenia prijaté v súlade s odsekom 1 tohto článku nadobudnú platnosť, keď ich príjme dvojtretinová väčšina zmluvných štátov tohto protokolu v súlade s ich príslušnými ústavnými procesmi.

3. Keď zmeny a doplnenia nadobudnú platnosť, zaväzujú tie zmluvné štáty, ktoré ich prijali, ostatné zmluvné štáty zostávajú viazané ustanoveniami tohto protokolu a akýmikoľvek predchádzajúcimi zmenami a doplneniami, ktoré prijali.

Článok 35

Členom podvýboru na prevenciu a národných preventívnych mechanizmov sa udelia také výsady a imunity, ktoré sú potrebné pre nezávislý výkon ich funkcií. Členom podvýboru na prevenciu sa udelia privilégiá a imunity špecifikované v odseku 22 Dohovoru o privilégiách a imunitách Organizácie Spojených národov zo dňa 13. februára 1946, s ohľadom na odsek 23 tohto dohovoru.

Článok 36

Pri návšteve zmluvného štátu členovia podvýboru na prevenciu bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia a ciele tohto protokolu a také výsady a imunity, ktoré môžu požívať, musia:

a) rešpektovať zákony a predpisy navštíveného štátu;

b) zdržať sa akéhokoľvek postupu alebo konania nezlučiteľného s nestrannou a medzinárodnou povahou ich povinností.

Článok 37

1. Tento protokol, ktorého arabský, čínsky, anglický, francúzsky, ruský a španielsky text je rovnako platný, sa uloží u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zašle overené kópie tohto protokolu všetkým štátom.

Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment

PREAMBLE

The States Parties to the present Protocol,

Reaffirming that torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment are prohibited and constitute serious violations of human rights,

Convinced that further measures are necessary to achieve the purposes of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (hereinafter referred to as the Convention) and to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment,

Recalling that articles 2 and 16 of the Convention oblige each State Party to take effective measures to prevent acts of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment in any territory under its jurisdiction,

Recognizing that States have the primary responsibility for implementing those articles, that strengthening the protection of people deprived of their liberty and the full respect for their human rights is a common responsibility shared by all and that international implementing bodies complement and strengthen national measures,

Recalling that the effective prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment requires education and a combination of various legislative, administrative, judicial and other measures,

Recalling also that the World Conference on Human Rights firmly declared that efforts to eradicate torture should first and foremost be concentrated on prevention and called for the adoption of an optional protocol to the Convention, intended to establish a preventive system of regular visits to places of detention,

Convinced that the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment can be strengthened by non-judicial means of a preventive nature, based on regular visits to places of detention,

Have agreed as follows:

PART I

General principles

Article 1

The objective of the present Protocol is to establish a system of regular visits undertaken by independent international and national bodies to places where people are deprived of their liberty, in order to prevent torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 2

1. A Subcommittee on Prevention of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment of the Committee against Torture (hereinafter referred to as the Subcommittee on Prevention) shall be established and shall carry out the functions laid down in the present Protocol.

2. The Subcommittee on Prevention shall carry out its work within the framework of the Charter of the United Nations and shall be guided by the purposes and principles thereof, as well as the norms of the United Nations concerning the treatment of people deprived of their liberty.

3. Equally, the Subcommittee on Prevention shall be guided by the principles of confidentiality, impartiality, non-selectivity, universality and objectivity.

4. The Subcommittee on Prevention and the States Parties shall cooperate in the implementation of the present Protocol.

Article 3

Each State Party shall set up, designate or maintain at the domestic level one or several visiting bodies for the prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment (hereinafter referred to as the national preventive mechanism).

Article 4

1. Each State Party shall allow visits, in accordance with the present Protocol, by the mechanisms referred to in articles 2 and 3 to any place under its jurisdiction and control where persons are or may be deprived of their liberty, either by virtue of an order given by a public authority or at its instigation or with its consent or acquiescence (hereinafter referred to as places of detention). These visits shall be undertaken with a view to strengthening, if necessary, the protection of these persons against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. For the purposes of the present Protocol, deprivation of liberty means any form of detention or imprisonment or the placement of a person in a public or private custodial setting which that person is not permitted to leave at will by order of any judicial, administrative or other authority.

PART II

Subcommittee on Prevention

Article 5

1. The Subcommittee on Prevention shall consist of ten members. After the fiftieth ratification of or accession to the present Protocol, the number of the members of the Subcommittee on Prevention shall increase to twenty-five.

2. The members of the Subcommittee on Prevention shall be chosen from among persons of high moral character, having proven professional experience in the field of the administration of justice, in particular criminal law, prison or police administration, or in the various fields relevant to the treatment of persons deprived of their liberty.

3. In the composition of the Subcommittee on Prevention due consideration shall be given to equitable geographic distribution and to the representation of different forms of civilization and legal systems of the States Parties.

4. In this composition consideration shall also be given to balanced gender representation on the basis of the principles of equality and non-discrimination.

5. No two members of the Subcommittee on Prevention may be nationals of the same State.

6. The members of the Subcommittee on Prevention shall serve in their individual capacity, shall be independent and impartial and shall be available to serve the Subcommittee on Prevention efficiently.

Article 6

1. Each State Party may nominate, in accordance with paragraph 2 of the present article, up to two candidates possessing the qualifications and meeting the requirements set out in article 5, and in doing so shall provide detailed information on the qualifications of the nominees.

2.

(a) The nominees shall have the nationality of a State Party to the present Protocol;

(b) At least one of the two candidates shall have the nationality of the nominating State Party;

(c) No more than two nationals of a State Party shall be nominated;

(d) Before a State Party nominates a national of another State Party, it shall seek and obtain the consent of that State Party.

3. At least five months before the date of the meeting of the States Parties during which the elections will be held, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within three months. The Secretary-General shall submit a list, in alphabetical order, of all persons thus nominated, indicating the States Parties that have nominated them.

Article 7

1. The members of the Subcommittee on Prevention shall be elected in the following manner:

(a) Primary consideration shall be given to the fulfilment of the requirements and criteria of article 5 of the present Protocol;

(b) The initial election shall be held no later than six months after the entry into force of the present Protocol;

(c) The States Parties shall elect the members of the Subcommittee on Prevention by secret ballot;

(d) Elections of the members of the Subcommittee on Prevention shall be held at biennial meetings of the States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Subcommittee on Prevention shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of the States Parties present and voting.

2. If during the election process two nationals of a State Party have become eligible to serve as members of the Subcommittee on Prevention, the candidate receiving the higher number of votes shall serve as the member of the Subcommittee on Prevention. Where nationals have received the same number of votes, the following procedure applies:

(a) Where only one has been nominated by the State Party of which he or she is a national, that national shall serve as the member of the Subcommittee on Prevention;

(b) Where both candidates have been nominated by the State Party of which they are nationals, a separate vote by secret ballot shall be held to determine which national shall become the member;

(c) Where neither candidate has been nominated by the State Party of which he or she is a national, a separate vote by secret ballot shall be held to determine which candidate shall be the member.

Article 8

If a member of the Subcommittee on Prevention dies or resigns, or for any cause can no longer perform his or her duties, the State Party that nominated the member shall nominate another eligible person possessing the qualifications and meeting the requirements set out in article 5, taking into account the need for a proper balance among the various fields of competence, to serve until the next meeting of the States Parties, subject to the approval of the majority of the States Parties. The approval shall be considered given unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks after having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

Article 9

The members of the Subcommittee on Prevention shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election once if renominated. The term of half the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of those members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting referred to in article 7, paragraph 1 (d).

Article 10

1. The Subcommittee on Prevention shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.

2. The Subcommittee on Prevention shall establish its own rules of procedure. These rules shall provide, inter alia, that:

(a) Half the members plus one shall constitute a quorum;

(b) Decisions of the Subcommittee on Prevention shall be made by a majority vote of the members present;

(c) The Subcommittee on Prevention shall meet in camera.

3. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Subcommittee on Prevention. After its initial meeting, the Subcommittee on Prevention shall meet at such times as shall be provided by its rules of procedure. The Subcommittee on Prevention and the Committee against Torture shall hold their sessions simultaneously at least once a year.

PART III

Mandate of the Subcommittee on Prevention

Article 11

1. The Subcommittee on Prevention shall:

(a) Visit the places referred to in article 4 and make recommendations to States Parties concerning the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;

(b) In regard to the national preventive mechanisms:

(i) Advise and assist States Parties, when necessary, in their establishment;

(ii) Maintain direct, and if necessary confidential, contact with the national preventive mechanisms and offer them training and technical assistance with a view to strengthening their capacities;

(iii) Advise and assist them in the evaluation of the needs and the means necessary to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;

(iv) Make recommendations and observations to the States Parties with a view to strengthening the capacity and the mandate of the national preventive mechanisms for the prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;

(c) Cooperate, for the prevention of torture in general, with the relevant United Nations organs and mechanisms as well as with the international, regional and national institutions or organizations working towards the strengthening of the protection of all persons against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 12

In order to enable the Subcommittee on Prevention to comply with its mandate as laid down in article 11, the States Parties undertake:

(a) To receive the Subcommittee on Prevention in their territory and grant it access to the places of detention as defined in article 4 of the present Protocol;

(b) To provide all relevant information the Subcommittee on Prevention may request to evaluate the needs and measures that should be adopted to strengthen the protection of persons deprived of their liberty against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;

(c) To encourage and facilitate contacts between the Subcommittee on Prevention and the national preventive mechanisms;

(d) To examine the recommendations of the Subcommittee on Prevention and enter into dialogue with it on possible implementation measures.

Article 13

1. The Subcommittee on Prevention shall establish, at first by lot, a programme of regular visits to the States Parties in order to fulfil its mandate as established in article 11.

2. After consultations, the Subcommittee on Prevention shall notify the States Parties of its programme in order that they may, without delay, make the necessary practical arrangements for the visits to be conducted.

3. The visits shall be conducted by at least two members of the Subcommittee on Prevention. These members may be accompanied, if needed, by experts of demonstrated professional experience and knowledge in the fields covered by the present Protocol who shall be selected from a roster of experts prepared on the basis of proposals made by the States Parties, the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and the United Nations Centre for International Crime Prevention. In preparing the roster, the States Parties concerned shall propose no more than five national experts. The State Party concerned may oppose the inclusion of a specific expert in the visit, whereupon the Subcommittee on Prevention shall propose another expert.

4. If the Subcommittee on Prevention considers it appropriate, it may propose a short follow-up visit after a regular visit.

Article 14

1. In order to enable the Subcommittee on Prevention to fulfil its mandate, the States Parties to the present Protocol undertake to grant it:

(a) Unrestricted access to all information concerning the number of persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, as well as the number of places and their location;

(b) Unrestricted access to all information referring to the treatment of those persons as well as their conditions of detention;

(c) Subject to paragraph 2 below, unrestricted access to all places of detention and their installations and facilities;

(d) The opportunity to have private interviews with the persons deprived of their liberty without witnesses, either personally or with a translator if deemed necessary, as well as with any other person who the Subcommittee on Prevention believes may supply relevant information;

(e) The liberty to choose the places it wants to visit and the persons it wants to interview.

2. Objection to a visit to a particular place of detention may be made only on urgent and compelling grounds of national defence, public safety, natural disaster or serious disorder in the place to be visited that temporarily prevent the carrying out of such a visit. The existence of a declared state of emergency as such shall not be invoked by a State Party as a reason to object to a visit.

Article 15

No authority or official shall order, apply, permit or tolerate any sanction against any person or organization for having communicated to the Subcommittee on Prevention or to its delegates any information, whether true or false, and no such person or organization shall be otherwise prejudiced in any way.

Article 16

1. The Subcommittee on Prevention shall communicate its recommendations and observations confidentially to the State Party and, if relevant, to the national preventive mechanism.

2. The Subcommittee on Prevention shall publish its report, together with any comments of the State Party concerned, whenever requested to do so by that State Party. If the State Party makes part of the report public, the Subcommittee on Prevention may publish the report in whole or in part. However, no personal data shall be published without the express consent of the person concerned.

3. The Subcommittee on Prevention shall present a public annual report on its activities to the Committee against Torture.

4. If the State Party refuses to cooperate with the Subcommittee on Prevention according to articles 12 and 14, or to take steps to improve the situation in the light of the recommendations of the Subcommittee on Prevention, the Committee against Torture may,

at the request of the Subcommittee on Prevention, decide, by a majority of its members, after the State Party has had an opportunity to make its views known, to make a public statement on the matter or to publish the report of the Subcommittee on Prevention.

PART IV

National preventive mechanisms

Article 17

Each State Party shall maintain, designate or establish, at the latest one year after the entry into force of the present Protocol or of its ratification or accession, one or several independent national preventive mechanisms for the prevention of torture at the domestic level. Mechanisms established by decentralized units may be designated as national preventive mechanisms for the purposes of the present Protocol if they are in conformity with its provisions.

Article 18

1. The States Parties shall guarantee the functional independence of the national preventive mechanisms as well as the independence of their personnel.

2. The States Parties shall take the necessary measures to ensure that the experts of the national preventive mechanism have the required capabilities and professional knowledge. They shall strive for a gender balance and the adequate representation of ethnic and minority groups in the country.

3. The States Parties undertake to make available the necessary resources for the functioning of the national preventive mechanisms.

4. When establishing national preventive mechanisms, States Parties shall give due consideration to the Principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights.

Article 19

The national preventive mechanisms shall be granted at a minimum the power:

(a) To regularly examine the treatment of the persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, with a view to strengthening, if necessary, their protection against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;

(b) To make recommendations to the relevant authorities with the aim of improving the treatment and the conditions of the persons deprived of their liberty and to prevent torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, taking into consideration the relevant norms of the United Nations;

(c) To submit proposals and observations concerning existing or draft legislation.

Article 20

In order to enable the national preventive mechanisms to fulfil their mandate, the States Parties to the present Protocol undertake to grant them:

(a) Access to all information concerning the number of persons deprived of their liberty in places of detention as defined in article 4, as well as the number of places and their location;

(b) Access to all information referring to the treatment of those persons as well as their conditions of detention;

(c) Access to all places of detention and their installations and facilities;

(d) The opportunity to have private interviews with the persons deprived of their liberty without witnesses, either personally or with a translator if deemed necessary, as well as with any other person who the national preventive mechanism believes may supply relevant information;

(e) The liberty to choose the places they want to visit and the persons they want to interview;

(f) The right to have contacts with the Subcommittee on Prevention, to send it information and to meet with it.

Article 21

1. No authority or official shall order, apply, permit or tolerate any sanction against any person or organization for having communicated to the national preventive mechanism any information, whether true or false, and no such person or organization shall be otherwise prejudiced in any way.

2. Confidential information collected by the national preventive mechanism shall be privileged. No personal data shall be published without the express consent of the person concerned.

Article 22

The competent authorities of the State Party concerned shall examine the recommendations of the national preventive mechanism and enter into a dialogue with it on possible implementation measures.

Article 23

The States Parties to the present Protocol undertake to publish and disseminate the annual reports of the national preventive mechanisms.

PART V

Declaration

Article 24

1. Upon ratification, States Parties may make a declaration postponing the implementation of their obligations under either part III or part IV of the present Protocol.

2. This postponement shall be valid for a maximum of three years. After due representations made by the State Party and after consultation with the Subcommittee on Prevention, the Committee against Torture may extend that period for an additional two years.

PART VI

Financial provisions

Article 25

1. The expenditure incurred by the Subcommittee on Prevention in the implementation of the present Protocol shall be borne by the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Subcommittee on Prevention under the present Protocol.

Article 26

1. A Special Fund shall be set up in accordance with the relevant procedures of the General Assembly, to be administered in accordance with the financial regulations and rules of the United Nations, to help finance the implementation of the recommendations made by the Subcommittee on Prevention after a visit to a State Party, as well as education programmes of the national preventive mechanisms.

2. The Special Fund may be financed through voluntary contributions made by Governments, intergovernmental and non-governmental organizations and other private or public entities.

PART VII

Final provisions

Article 27

1. The present Protocol is open for signature by any State that has signed the Convention.

2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified or acceded to the Convention. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified or acceded to the Convention.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States that have signed the present Protocol or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

Article 28

1. The present Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession, the present Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 29

The provisions of the present Protocol shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 30

No reservations shall be made to the present Protocol.

Article 31

The provisions of the present Protocol shall not affect the obligations of States Parties under any regional convention instituting a system of visits to places of detention. The Subcommittee on Prevention and the bodies established under such regional conventions are encouraged to consult and cooperate with a view to avoiding duplication and promoting effectively the objectives of the present Protocol.

Article 32

The provisions of the present Protocol shall not affect the obligations of States Parties to the four Geneva Conventions of 12 August 1949 and the Additional Protocols thereto of 8 June 1977, nor the opportunity available to any State Party to authorize the International Committee of the Red Cross to visit places of detention in situations not covered by international humanitarian law.

Article 33

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the present Protocol and the Convention. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the St ate Party from its obligations under the present Protocol in regard to any act or situation that may occur prior to the date on which the denunciation becomes effective, or to the actions that the Subcommittee on Prevention has decided or may decide to take with respect to the State Party concerned, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter already under consideration by the Subcommittee on Prevention prior to the date on which the denunciation becomes effective.

3. Following the date on which the denunciation of the State Party becomes effective, the Subcommittee on Prevention shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

Article 34

1. Any State Party to the present Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties to the present Protocol with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General of the United Nations to all States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall come into force when it has been accepted by a two -thirds majority of the States Parties to the present Protocol in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Parties that have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendment that they have accepted.

Article 35

Members of the Subcommittee on Prevention and of the national preventive mechanisms shall be accorded such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions. Members of the Subcommittee on Prevention shall be accorded the privileges and immunities specified in section 22 of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 13 February 1946, subject to the provisions of section 23 of that Convention.

Article 36

When visiting a State Party, the members of the Subcommittee on Prevention shall, without prejudice to the provisions and purposes of the present Protocol and such privileges and immunities as they may enjoy:

(a) Respect the laws and regulations of the visited State;

(b) Refrain from any action or activity incompatible with the impartial and international nature of their duties.

Article 37

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: +421 2 209 25 267, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.